

με την απόλυση σοβαρά ασθενούς εργαζόμενου

του **Δημήτρη Σταμούλη**

Μόλις δύο χρόνια πριν, το 2014, η καπνοβιομηχανία Παπαστράτος- Philip Morris International είχε βραβευτεί ως Best Work Place (καλύτερη εταιρεία για εργασία), ενώ πολλά μέσα ενημέρωσης την εκθειάζαν για το φιλεργατικό προφίλ της και τις... αυξήσεις που μοιράζει στο προσωπικό. Όμως όλα αυτά έγιναν... καπνός στην περίπτωση ενός εργαζόμενου της που είχε την ατυχία να νοσήσει από βαριά ασθένεια (σκληρήνωση κατά πλάκας) και η εργοδοσία δε δίστασε να τον απολύσει.

Ως πρώτη άμεση απάντηση, οργανώθηκε μαζική παράσταση διαμαρτυρίας την Πέμπτη από το Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών στην πύλη του εργοστασίου της εταιρείας, στον Ασπρόπυργο, με αίτημα την ανάκληση της απόλυσης του εργαζόμενου ο οποίος ήταν και μέλος του σωματείου. Στην κινητοποίηση συμμετείχαν η Συντονιστική Επιτροπή Αγώνα Αναπήρων (ΣΕΑΑΝ), ο Ενιαίος Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων ΑμΕΑ Αττικής και Νήσων, μέλη του επιχειρησιακού σωματείου, και του σωματείου Γούντ και αλληλέγγυοι εργαζόμενοι, ενώ εργατικά σωματεία και σύλλογοι ασθενών υιοθετούν αντίστοιχα ψηφίσματα συμπαράστασης προς τον εργαζόμενο.

Η εργοδοσία, η οποία επανειλημμένα είχε αρνηθεί τη συνάντηση με το Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών, αναγκάστηκε να εμφανιστεί λόγω και της μαζικότητας της κινητοποίησης. Ο εκπρόσωπός της άκουσε τα αιτήματα των συγκεντρωμένων αλλά η «απάντησή» του ήταν πως «η εταιρεία δε γνώριζε» για την ασθένεια του απολυμένου. Μάλιστα, πρόσθεσε πως η δημιουργία της θέσης εργασίας του εργαζόμενου ήταν ένα «πείραμα» που απέτυχε!

Να σημειωθεί ότι ο συμμετέχων στο... πείραμα, εργάστηκε επί 7,5 μήνες στην εταιρεία. Αιφνιδιαστικά και πριν καν λήξει η λεγόμενη «δοκιμαστική περίοδος» 12 μηνών η οποία προβλεπόταν, του ανακοινώθηκε η απόλυσή του. Κατά τη διάρκεια των μηνών της εργασίας του, χρειάστηκε να νοσηλευτεί για πέντε μέρες λόγω υποτροπής της νόσου και διέκοψε οικεία βούληση την νοσηλεία του, η οποία μαζί με τον ιατρικό έλεγχο θα διαρκούσε τουλάχιστον 20 ακόμα ημέρες, προκειμένου να μην λείψει μεγάλο διάστημα από τη δουλειά του. Συνέχισε κανονικά να εργάζεται, πολλές φορές και πέραν του ωραρίου, παρά το γεγονός πως ακολουθούσε, μετά τη νοσηλεία του, «βαριά» θεραπεία για την αποκατάσταση της υγείας του και η οποία τον επηρέαζε.

Ο λόγος της απόλυσής του δεν του κοινοποιήθηκε ποτέ από τους προϊσταμένους του. Του είπαν ως δικαιολογία ότι αργούσε να προσέλθει το πρωί. Όμως ο εργαζόμενος είχε ενημερώσει την προϊσταμένη του ότι συνέβαινε για λόγους υγείας και πάντοτε η αναπλήρωση του χρόνου γινόταν -και με το παραπάνω- το απόγευμα και το βράδυ. Ενώ και ο ίδιος ο γιατρός της εταιρείας είπε τονίσει πως ήταν απόλυτα δικαιολογημένος. Όχι τυχαία, η απόλυση έγινε μια μόλις μέρα μετά την εκκαθάριση της χρηματικής αποζημίωσης που δικαιούταν λόγω ιατρικών εξόδων από το ομαδικό ασφαλιστήριο του εργοδότη (ασφαλιζονται όλοι οι εργαζόμενοι της εταιρείας σε ιδιωτική ασφαλιστική)!

Παρά το ότι η επιθεώρηση εργασίας κάλεσε την εργοδοσία να επαναπροσλάβει τον εργαζόμενο και ζήτησε να ληφθεί υπόψη το ζήτημα της υγείας του διότι σε διαφορετική περίπτωση οποιαδήποτε ενέργεια εναντίον του συνιστά διάκριση, η εργοδοσία όχι μόνο δεν τον επαναπροσέλαβε, αλλά απειλεί και με μηνύσεις για δήθεν συκοφαντική δυσφήμιση.

Η καπνοβιομηχανία Παπαστράτος στραπατσάρισε το «κοινωνικό» προσωπείο με το οποίο «ντυνόταν» όλα αυτά τα χρόνια, με την αρωγή των επίσημων μίντια αλλά και των εκάστοτε κυβερνήσεων για τις «νέες θέσεις εργασίας» και την «κοινωνική» πολιτική της. Επιπλέον, παρά το γεγονός ότι τα τελευταία δύο χρόνια η δέκατη μεγαλύτερη εταιρεία στην Ελλάδα για το 2015 με βάση το τζίρο της, παραμένει κερδοφόρα, με την περσινή χρονιά να έχει διπλασιασμό καθαρών κερδών προ φόρων ύψους 7,9 εκατ. ευρώ έναντι 3,7 εκατ. ευρώ το 2014 (αύξηση 115,6%) και αυξημένο κατά 35% τζίρο της τάξης του 1,349,9 δισ. ευρώ, δεν είχε κανέναν ενδοιασμό να στείλει στην ανεργία έναν εργαζόμενο με τόσο σκληρό και άδικο τρόπο.

Μιλώντας στο Πριν ο πρόεδρος του ΣΜΤ Δ. Τζαμουράνης, σημείωσε: «Το σωματείο μας, από τη στιγμή που πληροφορήθηκε για την απόλυση του ασθενούς συναδέλφου, στέκεται αταλάντευτα στο πλευρό του και υπέρ της επαναπρόσληψής του. Τονίζουμε πως το δικαίωμα των ανθρώπων στην εργασία είναι καθολικό, διαφορετικά δεν έχει κανένα απολύτως νόημα και σε αυτό δε χωράνε «εκπτώσεις». Δεν αποδεχόμαστε τη φασιστική λογική του πετάγματος των ανθρώπων στον Καιάδα. Αντίθετα, όλοι οι συνάδελφοι που αντιμετωπίζουν κάποια αναπηρία ή έχουν ειδικές ανάγκες ή χρόνιες ασθένειες, μπορούν και πρέπει να συνεχίζουν ομαλά τη ζωή τους και να έχουν εξασφαλισμένη εργασία». Για να προσθέσει: «Επιδιώκουμε, εκτός από τη μη καταπάτηση των στοιχειωδών εργατικών δικαιωμάτων, και κάτι πολύ ουσιαστικότερο. Την 'αλλαγή ιδιοκτήτη' των εργοστασίων και όλων των μέσων παραγωγής, ώστε αυτά να περάσουν υπό εργατικό και κοινωνικό έλεγχο. Έτσι θα εξαλειφθούν οριστικά οι κάθε είδους διακρίσεις στην εργασία και ευρύτερα στην κοινωνία μας».

Δημοσιεύτηκε στο ΠΡΙΝ στις 18/12/2016